

Neix una plataforma per impulsar la creació d'un centre museu de la fotografia a Catalunya

El nou lobby dels fotògrafs

Els set membres de la junta de la nova associació: Jordi Guillumet, Juan Bufill, Pep Rigol, Manel Úbeda, Vicenç Boned, Sílvia Omedes i Israel Ariño, ahir a la llibreria i galeria de fotografia Kowasa ■ QUIM PUIG

Maria Palau
BARCELONA

Al sector de la fotografia, històricament deixat de la mà de déu per culpa de la desídia de les administracions, li acaba de sortir un bon company de viatge per expressar alt i clar les seves reclamacions, que no són poques. Tot i que fa un any que es va crear, no ha estat fins ara que l'associació Centre Museu de la Fotografia ha començat a difondre els seus principis amb el repte de trobar les complicitats i els recursos, públics i privats, que facin possible el que, sens dubte, és la gran aspiració del sector: un centre museu de la fotografia que vetlli pel patrimoni, que reivindicui els grans autors, els reconeguts i els menystinguts per ignorància, i que, en definitiva, dignifiqui el que ha estat, i és, un dels grans potencials creatius de Catalunya. La nova associació ha rescatat l'esperit del moviment de les primeres Jornades Catalanes de Fotografia que es van

celebrar a la Fundació Miró el 1980. Amb una única diferència: són molt més impacients i exigents en les seves demandes.

A la junta de l'associació, l'embrió de la qual es va gestar arran de la mort d'Humberto Rivas, símbol de concòrdia per als fotògrafs catalans, hi figuren

Un centre museu per a tota la fotografia, sense exclusions, és el repte número u

Israel Ariño, Juan Bufill, Vicenç Boned, Sílvia Omedes, Jordi Guillumet, Pep Rigol i Manel Úbeda. Un grup reduït de professionals que han dedicat els últims mesos a buscar el màxim consens en un sector poc cohesionat i estripat per múltiples veus amb múltiples interessos. "El nostre objectiu és ser una

plataforma aglutinadora, que no exclogui ningú, per així ser un interlocutor potent que representi tot hom quan ens adrecem a l'administració o a les empreses privades", explica ahir Sílvia Omedes. Velles divisions, sinònim de desunió, com la frontera entre fotografia documental i artística no tenen raó de ser en aquest projecte.

El nou lobby dels fotògrafs presumeix d'una llista d'adhesions molt important que reuneix artistes, comissaris, crítics, docents, col·leccionistes, galeristes, directores de centres, fundacions i museus i gestors culturals. Noms? Joan Fontcuberta, Manel Esclusa, Manolo Laguillo, Toni Catany, Eugènia Balcells, David Balsells, Fundació Vila Casas, Fundació Foto Colectania, Fundació Suñol, l'editorial Actar... Al setembre, anunciem, presentaran la llista definitiva de suports, que farà caure d'esquena.

La missió principal de l'associació és, com el seu nom indica, batallar per la

creació d'un centre museu. "En un país com Catalunya, amb un incontestable historial fotogràfic, ja no es pot ajornar la creació d'aquesta institució", exclamen. Saben que poden morir en l'intent, però el sector està tan escarmentat que ja no té gaire res més a perdre. La societat

L'associació presumeix ja d'una llista d'adhesions molt important

s'ha quedat amb la melodia del cas Centelles, però tot arrenca de molt més enrere, amb decisions tan discutibles com la fulminació de la Primavera Fotogràfica, l'any 2004 per part de la Generalitat. Totes les iniciatives que han vingut després, emfasitzen, no han estat res més que pedaços. ■